

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo. vi. p[ro] Septuagesima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Dñica in Septuagesima

de appell. Cū sit donatio, et de iure iurū ca-
vi. in fi. Et notate cōlibent fuiunt h̄es
dño liberalissimo / q̄ fuos suos sg amplissi-
me remunerat ylra merita. Exponer ap-
plica norādo illud prouer. j. Qui me au-
dierit absq̄ terrore requeat: et abundantia
p̄fuerit: malo p̄ timore sublatu.

Sermo. vij. p Septuagesima.

Sic currīte ut

Sic. Nolo vos ignorare frēs qm̄
p̄ies nr̄i oēs sub nube fuerūt: et
oēs mare trāsierunt: et oēs i moyse baptiz-
ati sunt i nuber in mari. j. Lx. x. Tria sūt
ibi notāda q̄p̄ consideratio inuitare deb̄ ad
currēndū. Informatiōis benignitas. No-
lo vos ignorare frēs. Informatiōis quali-
tas/qm̄ p̄ies nr̄i tē. Expositiōis vītas. et
oēs in moyserz tē. l. i figura. De p̄mo Phil.
j. Testis ē mihi de⁹ quē upiā oēs vos in-
vicerib⁹ ch̄z. De sedo Lx. xiiij. ad lon-
gū. De tertio. j. Lx. r. Quid in figura con-
tingebat illis. Sic currīte.

Primus ar. In b̄tūdo illa ad quam
currēndū ē in sola dei vīsōe p̄sistat:
Q̄, sic. Aug⁹. Vīsōe ē tota merces. Lō-
tra. B̄tūdo p̄ficit totā aiām tē. R̄nder
Boñ. in. iiiij. dī. xlir. Oēs vīres q̄ p̄ grām
h̄nt actū i dēu. h̄ebūr p̄ glāz act⁹ p̄fectos
euacuat⁹ im̄fect⁹. Un̄ rōnalis (cui⁹ ē mō
credere p̄ fidē) tunc videbit apte Concupi-
scibilis (cui⁹ ē amare) tunc diliget perfecte.
Irascibilis cui⁹ ē eriḡ t̄ init⁹ p̄ spēm tunc
tenebit et certe. Un̄ hos tres act⁹ / di-
stinguūk tres dores. l. vīsōe/dilectio / et cō-
fēchēsio siue tensio / siue fruitio p̄ appropi-
ationē. Nā fruitio ista tria cōp̄lectit. Lūz
aut̄ dī. Vīsōe est tota merces. Dicendū q̄
istī tres act⁹ vīsōe/dilectio / et tentio sūt oī-
no p̄iuncti et cōnēxi. Unde q̄ p̄fecte videret:
p̄fecte amat et habet. Et sō in sc̄to p̄ vībis:
p̄ cōnexionez q̄d est oīm / attribuitur vīni.
Hagis attribuit vīsōe / p̄ter hoc: q̄ i vī-
sōe distinguit stat⁹ patrīe a stat⁹ vie. Nō
sic in dilectiōe q̄r̄ v̄trob̄iq̄ est dilectio. sed
in patria ē vīsōe nō in via / sed credulitas ē
de nō vīso. Hec Boñ. Pro fund. Da-
gne vīlītatis res ē sc̄to p̄ b̄tūdinē sepius
meditari. Galter⁹ in alex. Felices aie dū

vitalis calor artus Erigit infusus: si p̄gu-
stare dareſ Que maneat magna decim⁹
tpe iustos Premia: q̄ reques: et q̄ p̄tria fūt,
stis: Impius expectet: nō vos funest⁹ ba-
tedi Irretiret amo: nec carnis amicalis
bido viscera tē. Nec mirū si rāte b̄tūdis
meditatio retrahit a malo / et ad bonū alli-
cit: qm̄ illa ē oīs siue totalis hoīs p̄fecio.
Un̄ Boe. de 25o. B̄tūdo ē stat⁹ oīm bo-
no p̄ aggregatiōe p̄fecit⁹. De hac ē b̄tūdine
dine q̄r̄ An̄ in sola op̄atione intellect⁹ l.
vīsōe p̄sistat. Dic rū. vi. s. Ex q̄ p̄clude
fatūtatez mundano p̄ q̄ sp̄eta b̄tūdine/
mūdanis se miserabilis im̄ergunt. Berū.
Sic stulti extimatores. De minimis ma-
ximā: et de maxis minima curā gerūt. Au-
distis. O miserabiles p̄tōres. Sed quō
ad h̄ebeatitudinē p̄ueniemus. Audi ps.
Quis ascēdet in montē dñi tē. sequit̄ ūn̄
nocēs manib⁹ tē. Et itep̄. Dñe q̄s habili-
tabit in tabernaculo tuo tē. Et sequit̄. Qui
ingrediſ sine macula tē. Ubi nota q̄ il-
luc p̄uenire ē difficile. Jō dicit. Quis ascē-
det. q. d. pauci. j. Pe. iij. Uix iustus salu-
bit tē. Ite honorabile iō dicit in montem
dñi tē. et in tabernaculo tuo tē. Joan. xij.
Si q̄s mihi misstrauerit honorificabit eū
p̄ me⁹ q̄ est in celis. i. in domo celesti. Ite
est maxie delectabile. Jō dicit: aut̄ q̄s req̄
escet. Heb. viij. Festinem⁹ ingredi in illam
requiē. Sed quo q̄s ingrediſ. Audi. Qui
ingrediſ sine macula tē. Figur⁹ Erod.
xx. Preceptū fuit vt aaron et filij ei⁹ lava-
rent man⁹ et pedes in labio eneo qm̄ ingre-
suri essent tabernaculū anq̄ accederet ad
altare tymiamatis. l. ad offerendū incēsū.
Et addit̄ ne forte moriamur. Spūal'ra/
ron interpt̄ mōs fort⁹ / seu montanus: et
siq̄ virū deuorū volente surū ascendere q̄
ono lauand⁹ ē sīn pedes. i. affectiones / et
man⁹. i. opa / si velit intrare domū dei cele-
stē et accedere ad altare siue thronū deī deī.
Als moriet morte ifernali. Apo. xij. Nō
introibit in eā aliqd coinqnatū.

Secundus ar. In p̄cedēti tē. Nūc de-
tertio p̄ncipali q̄d est et clūsio admirā-
da: ibi. Sic erūt tē. Ubi tria tangunt̄ eūz
admiratione p̄emplanda.

Primū ē rectitudō divine iusticie. Sic
erunt tē.

Secundū est amplitudo beniuelentie,

Dicit enim sunt vocati.

Tertium est multitudo humane nequit.

In fine de homo. s. De rectitudine diuine iusticie. qd dicit: Sic erunt nouissimi pri mi et post. Quia vice honestas vite punita habet facit ad differentiam post. Potest autem hoc intelligi tripli de nouissimis.

Primo de nouissimis: ratione dilatationis.

Secondo ex parte proprie reputacionis.

Tertio ex parte humane existimationis.

Primo de nouissimis ratione dilatationis. qd. s. dicitur.

Istulerunt querentes. Sic aliquis in itinere: qd tar de distulerunt exire/velocitate mora copen-

sant. Sic qd tarde venient ad portum/ aliqui sunt feruentiores. Grego. Quid sit hodie aspicimus? qd cras futurum sit nescimus. Ple-

rung et qd post nos venire cernit/nos per agi-

litate boni opis antecedit: et vix eum cras sequitur quod hodie pire videbitur. **S**econdo de no-

uissimis ex parte proprie reputacionis: qd qd sunt nouissimi oculis suis: sunt post in oculi dei

Amb. sup. Bti impari. Quarto qd ab-

iecto fuerit in hoc seculo tanto magis exaltatus in futuro. Iuxta Luce. xvii. Qui se-

exaltat humiliabitur et contra. **T**ertio de no-

uissimis humane existimationis: qd qd no-

uissimi in oculis hominum/iudicio dei sepe sunt

post. Unde dicunt reprobus in inferno. sic habeb-

Sap. v. Nos infensati vita illoz extin-

bamur insania/et fine illoz. s. bonorum sine ho-

nore. Ecce quod cōputati sunt inter filios dei et

inter fratres sors illoz est. Greg. Sepe pertinet

ut qd videlicet humano iudicio/ta in spe

et in divini iudicij faciat: et qd hic coram hominib-

rum faciat/ta in prospectu divini iudicij stet. Chrysostom.

Hec parabola posita est ut qd tarde querentur

non desperentur: sed audientes fiat: quoniam in

hac vita non est ita sera pnia quoniam si corde per-

fecero fiat possit tanto feruenter procedere: ut

multus merear postibz non sic feruentibus: an-

teserri. Nullus est desperationis locus. Quidam

bonum vivit. Sed tamen quoniam in oibz etatis incertam est

hora mortis: sp paratus esse debet ymuisqz: ne

forte siquid potest et non vult bonum operari: tunc

incipiat velle: quoniam non erit posse. **E**xemplum

de usurario qd dum potuit non voluit. Et

de smone. qd. de epiph. Iohannes dicit Seneca.

Sic ordinandum est dies ois: ratiocinatio agat ago-

nem: ut expletar vita illa beatissima: et securus sui

possessor est: qd crastinum sine sollicitudine expre-

ctat in se cetera mala habet stulticia ppterum: qd

principit vivere. Quid turpis est senex vi-

uere incipies. Loscidera quipulca res est co-

sumare vitam an mortem: deinde securissime

expectare reliquias sui tempore prece.

Tertius ar. Auditus te. Notate quod ve-

ratitudo quod merces opantum in vinea

domi solummodo mebris chii parat ut habet de

pnia dies. i. Dis. Nam dignus est operari mer-

cede sua. l. Der. ff. quod mercede. Pone pa-

rabola de agricolis laborantibus in horto pri-

cipis etos continet respicientes scientibus quod vni-

cuique dabitur merces secundum laborem. Expone et

applica notando quod dominus oia videt: et maxi-

me respicit intentionem cordis sibi quis placet vera

cordis humiliatio. Iohannes de ps. Tu-

plum humilem saluum facies te.

Sermo. vii. p. Septuagesima.

Sic currite ut

Ite. Deus eandem escam spiritalem man-
ducaverit: et oculi eius potum spiritu-
alem bibetur. i. Cor. ix. Non tandem quod triplex
est escam et potum spiritualis: immates ad currere
duo: figurati quod illa escam et potum te. Sacra-
mental. Doctrinal. Divinal. gratia dei. De
post. Joa. vi. Caro mea vere est cibae et san-
guis meus vere est potus. De secundo Mat. iii.
Non in solo pane vivit homo sed in omni verbo
quod procedit de ore dei. **D**e tertio Apo. ii.
Glorificasti dabo manu absconditum. **S**ic cur-
rite te. **S**alutatio.

Primo ar. An in illa beatitudine (ad qua-
currendu) est videtes deum per essentiam: ipsius
comprehendatur. **S**ecundo Phil. iii. Sequitur autem si-
mo comprehendatur. **L**atra Hieron. xxvij. For-
tissime magne et potes: dominus exercituum non
nisi tibi: magnus filius et incomprehensibilis co-
gitatu. **R**endet Tho. i. pte. q. xij. Compren-
hendere deum impossibile est cuique intellectus
creatus. Attinere vero deum mente glorificare quod
magna est beatitudo. ut Aug. dicit. Ad cuius eu-
denciam sciendum quod illud comprehendens quod pro-
fecte cognoscit. scilicet cognoscibile est. **A**ulus autem intellectus creatus devenire potest ad illud
perfectum modum cognitionis quod omnia certa co-
gnoscibilis est. Deus enim cuius est est infinitus in
finito cognoscibilis est. **C**ui autem dicitur Aplus.
Sequor autem si mo comprehendatur; loquitur de compre-

92.